

โรคไข้ดำแดง (Scarlet fever)

โรคไข้ดำแดง เข้าสู่ระบบการเฝ้าระวังโรคของสำนักระบาดวิทยา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 และ ในปี พ.ศ. 2549 ได้รับรายงาน 197 ราย จาก 31 จังหวัด อัตราป่วย 0.31 ต่อประชากรแสนคน ไม่มีผู้ป่วยเสียชีวิต อัตราป่วยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (รูปที่ 1)

พบผู้ป่วยได้ตลอดทั้งปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2547 พบผู้ป่วยสูงในช่วงครึ่งปีหลัง มีผู้ป่วยสูงสุดในเดือนมิถุนายน แต่ปี พ.ศ. 2548 - 2549 พบสูงขึ้นระหว่างเดือนกรกฎาคม – พฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2549 พบ ผู้ป่วยสูงสุดในเดือนกันยายน และตุลาคม เดือนละ 26 ราย และต่ำสุดในเดือนกุมภาพันธ์ 6 ราย (รูปที่ 2)

ภาคเหนือ มีอัตราป่วยสูงสุด 1.03 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคกลาง มีอัตราป่วย 0.23, 0.18 และ 0.08 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2548 อัตราป่วยของภาคเหนือสูงขึ้นอย่างชัดเจน (รูปที่ 3)

จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อประชากรแสนคนสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดน่าน อ่างทองเจริญ เชียงใหม่ ภูเก็ต ตรัง ลำปาง แม่ฮ่องสอน พิษณุโลก สุพรรณบุรี และยะลา (รูปที่ 4) ผู้ป่วยอาศัยในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 85.27 และในเขตเทศบาล 14.72

ผู้ป่วยเพศชาย 126 ราย เพศหญิง 71 ราย อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย เท่ากับ 1 : 1.7 ส่วนใหญ่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี อัตราป่วยสูงสุดในกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี 1.98 ต่อประชากรแสนคน รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 5 - 9 ปี 1.61 ต่อประชากรแสนคน และ กลุ่มอายุ 10 - 14 ปี 0.53 ต่อประชากรแสนคน (รูปที่ 5)

ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็น นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 14.72 รองลงมา อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 7.61 งานบ้าน ร้อยละ 6.59 และไม่ระบุอาชีพ ร้อยละ 62.44 เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 69.54 โรงพยาบาลศูนย์ และ โรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 29.43 โดยเป็นผู้ป่วยนอก ร้อยละ 78.17 และผู้ป่วยใน ร้อยละ 21.82

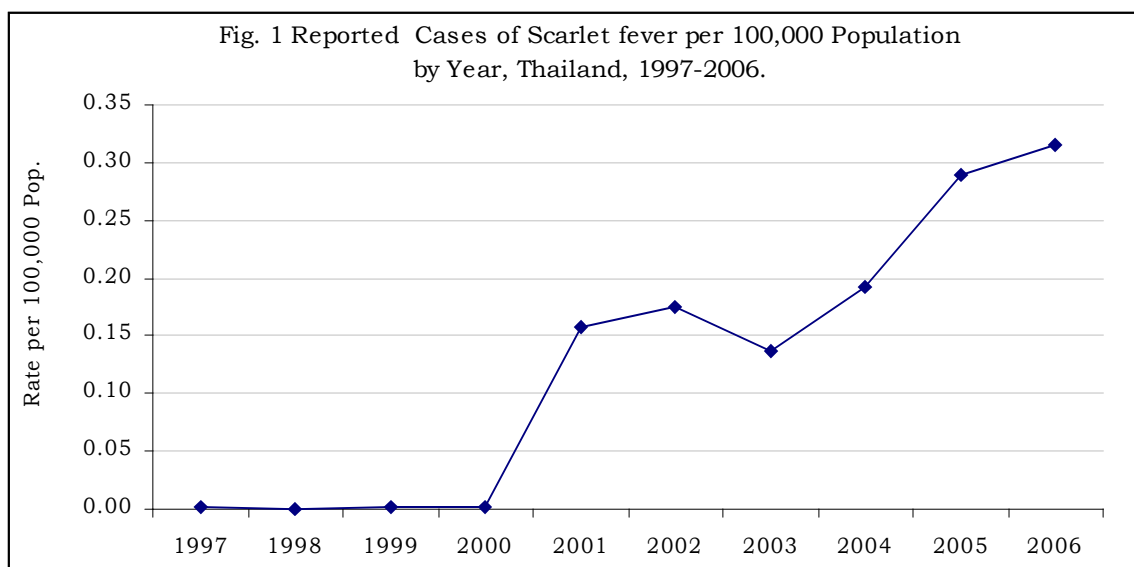
ไข้ดำแดง เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรียที่ผิวหนัง เชื้อที่เป็นสาเหตุ ได้แก่ *Streptococcus* group A มักพบในผู้ป่วยกลุ่มวัยเรียน คือ อายุ 4 - 8 ปี ดังนั้น จึงมีโอกาสเกิดการระบาดได้ในสถานศึกษา ดังจะเห็นได้จาก จำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นทุกปี และส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยเด็ก แม้อาการของโรคไข้ดำแดงจะไม่รุนแรง แต่เนื่องจากการติดเชื้อ *Streptococcus* group A อาจทำให้มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงตามมาได้ คือ ไช้รูมาติก และ Acute glomerulonephritis ดังนั้น เมื่อพบผู้ป่วยจึงต้องรีบให้การรักษาด้วยยาต้านจุลชีพที่เหมาะสม เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนดังกล่าว⁽¹⁾

เ อ ก ส า ร อ ำ ง อี ง

1.ศส.พญ.ศิริวรรณ วนานุกูล. การติดเชื้อแบคทีเรียที่ผิวหนังที่พบบ่อยในเด็ก. [cited 2007 May 18]: Available from: URL :

<http://cai.md.chula.ac.th/lesson/skin/home.htm>

ผู้เรียบเรียง : สมชาย เวียงพิทักษ์

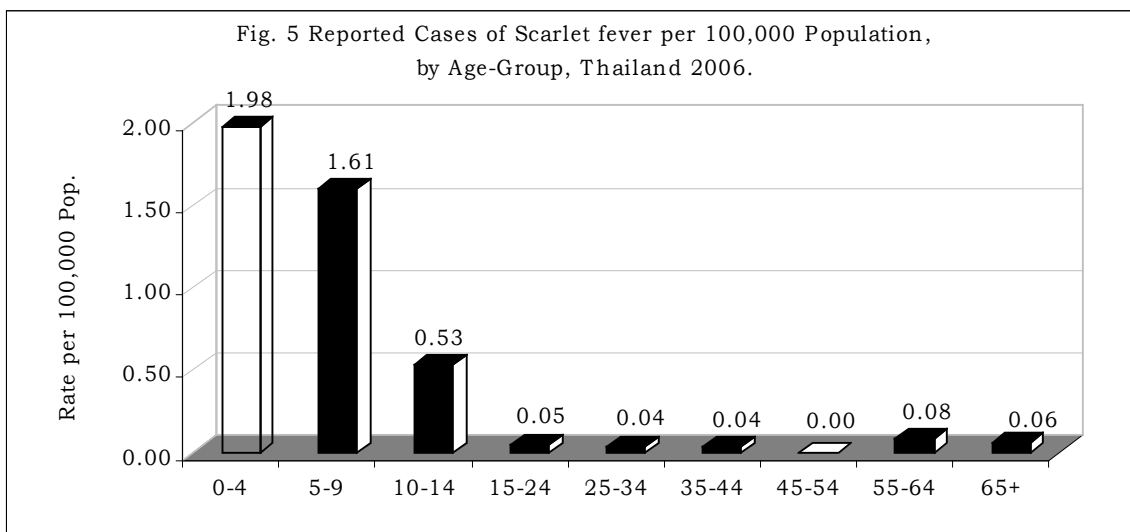
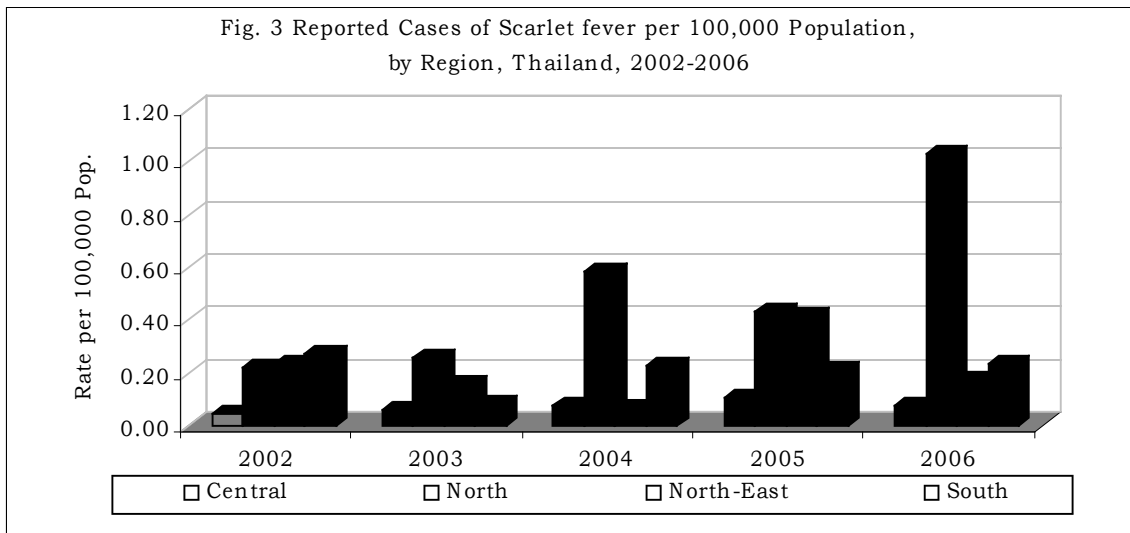
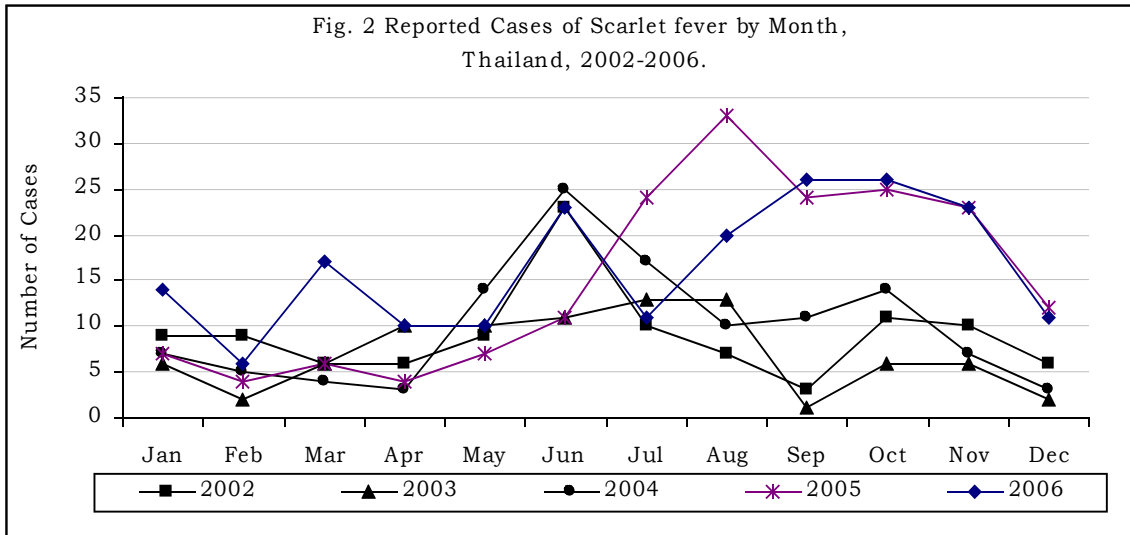

Fig. 4 Reported Cases of Scarlet fever per 100,000 Population, by Province, Thailand, 2006

